

Code Gedrag, Sportiviteit en Discriminatie

Commissie Gedrag en Sportiviteit

MHC De Westerduiven¹ is een prettige en gastvrije vereniging. Dit moet in het gedrag van alle betrokkenen (hockeyers, scheidsrechters, toeschouwers) tot uiting komen. Het bestuur van Westerduiven heeft besloten een speciale commissie, genaamd Gedrag en Sportiviteit, in te stellen om structureel aandacht te schenken aan sportiviteit op en rond de hockeyvelden.

De commissie krijgt van het bestuur de opdracht, wangedrag in het algemeen en onsportief gedrag in het bijzonder in kaart te brengen en zo nodig maatregelen te nemen.

Speciaal meldpunt

De commissie heeft een speciaal meldpunt ingericht (sportief@westerduiven.nl).

Doelstellingen van de commissie en het meldpunt zijn:

- een eenvoudige en duidelijke ingang geven voor het melden van en reageren op klachten over onsportief gedrag of wangedrag.
- voorkomen dat er geen zicht op de omvang van onsportief gedrag is en er geen goede analyse is van waar, wanneer, door wie, en waardoor dit wordt of werd veroorzaakt.
- voorkomen dat op gelijkwaardige situaties er verschillend wordt gereageerd door betrokken partijen (spelers, ouders, coaches, trainers, scheidsrechters, etc.) .
- alle zaken vertrouwelijk te behandelen binnen de commissie (anonieme meldingen worden echter niet geaccepteerd).

Maatregelen bij onsportief gedrag

De commissie onderzoekt vermeend onsportief gedrag op discrete wijze en neemt zo nodig passende actie of maatregelen. Daarbij zal de commissie zoveel mogelijk kijken naar creatieve en effectieve oplossingen. Vaak zal een gesprek met alle betrokkenen al het gewenste effect opleveren. Maar er kan ook extra gelet worden op een specifiek team, of worden er 'zwaardere' scheidsrechters ingezet. In ernstige gevallen zal de commissie Gedrag en Sportiviteit het bestuur informeren en adviseren over een disciplinaire straf.

Communicatie

Om de commissie en haar werkzaamheden binnen de club te introduceren zal er in de tweede helft van seizoen 2011-2012 extra aandacht besteed worden aan de communicatie ten aanzien van deze gedragscode en de commissie. Denk hierbij aan artikelen in de Scoop, nieuwsberichten op onze [site](#), onze Facebook en Hyves pagina.

De commissie zelf wordt met zorg samengesteld. Sportiviteit gaat immers de hele club aan. De huidige commissieleden vertegenwoordigen dan ook bijna alle geledingen binnen de club: bestuur, scheidsrechterscommissie, jeugdcommissie, technische commissie. De commissieleden zelf zijn terug te vinden op onze site.

¹ In het vervolg Westerduiven genoemd.

Gedragscode

De gedragscode is zo eenvoudig mogelijk van opzet en bestaat uit zeven gedragsregels die hieronder eenvoudig en overzichtelijk zijn weergegeven.

Wij

- 1. Behandelen elkaar én bezoekers met respect**
- 2. Plegen geen diefstal of vernielingen**
- 3. Praten mét elkaar en niet over elkaar**
- 4. Laten de kleedkamers, de velden en het club huis netjes achter**
- 5. Roken niet waar dat niet mag en gaan verstandig om met alcohol**
- 6. Gedragen ons sportief in en om het veld**
- 7. Zetten ons actief in voor de club als vrijwilliger**

De eerste vier van deze algemene gedragsregels worden in de bijlage verder toegelicht.

Doelgroepen

Voor vier doelgroepen (spelers, ouders/begeleiders, scheidsrechters en toeschouwers) worden hieronder enige korte en pakkende voorbeelden gegeven.

Spelers

Hockey is een sport waar sportiviteit en respect voorop staat. Dat willen we graag zo houden. Daarom heeft de KNHB een gedragscode opgesteld.

In dit artikel aandacht voor de spelers.

- Ken de spelregels en speel volgens de spelregels.
- Speel en train zo goed mogelijk en met respect voor jezelf en anderen.
- Behandel spelers gelijkwaardig.
- Gebruik geen fysiek of verbaal geweld.
- Steun de mensen die voor sportiviteit en respect opkomen.
- Eerlijk en met plezier spelen is belangrijker dan winnen.
- Accepteer de beslissingen van scheidsrechters, ook al vind je dat zij fouten maken.
- Niet appelleren!
- Beïnvloed de scheidsrechter niet door onbehoorlijke taal of agressieve gebaren en woorden te gebruiken.
- Blijf bescheiden bij een overwinning en als je verliest feliciteer je de tegenstander met het behaalde succes.
- Onsportiviteit van een tegenstander is nooit een reden om zelf onsportief te zijn of om medespelers aan te moedigen onsportief te spelen.
- Wijs je medespelers zo nodig op onsportief of onplezierig gedrag.
- Bespreek wat je zelf (nog) beter kan doen, bijvoorbeeld met je trainer, je coach, je teamgenoten of je ouders.
- Respecteer het werk van al die mensen die ervoor zorgen dat je kunt trainen en wedstrijden spelen (dat is niet vanzelfsprekend).

Ouders en begeleiders

Hockey is een sport waar sportiviteit en respect voorop staat. Dat willen we graag zo houden. Daarom heeft de KNHB een gedragscode opgesteld.

In het vorige artikel werd de Hockey-Gedragscode voor spelers vermeld. In dit artikel komen de regels voor ouders en begeleiders aan bod.

- Leer uw kind dat eerlijk en met plezier spelen belangrijker is dan winnen. Zonder verliezer is er geen winnaar!
- Help uw kind door te bespreken wat goed ging en wat beter kan. Door te oefenen gaat het een volgende keer vast beter.
- Maak uw eigen kind of andere spelers niet belachelijk, geef ook geen uitbranders voor eventuele fouten of slecht spel (het is aan de coach om hierop te wijzen).
- Applaudiseer voor goed spel, ook voor de tegenstander.
- Moedig uw kind altijd aan om volgens de regels te spelen (bij de jongste jeugd stemt de spelleider de regels af op de leeftijd en het niveau van de spelers).
- Val beslissingen van scheidsrechters niet in het openbaar af (en trek vooral niet hun integriteit in twijfel).
- Steun alle pogingen om verbaal en fysiek misbruik te voorkomen.
- Accepteer het als uw kind geen interesse toont in hockey (forceren werkt toch niet).
- Kinderen sporten voor hun eigen plezier en niet voor het uwe.
- Zonder vrijwilligers geen sport of sportvereniging, erken en waardeer daarom de inzet van alle mensen die het sporten van uw kind mogelijk maakt.

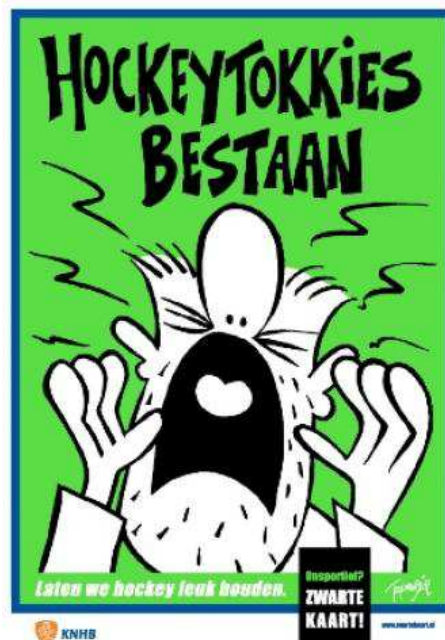
Scheidsrechters

Hockey is een sport waar sportiviteit en respect voorop staat. Dat willen we graag zo houden. Daarom heeft de KNHB een gedragscode opgesteld.

In het vorige artikel werd de Hockey-Gedragscode voor ouders en begeleiders vermeld. In dit artikel geven we richtlijnen voor scheidsrechters.

Scheidsrechters

- Zorg dat je de regels goed kent. Ze wijzigen regelmatig!
- Regels voor F, E, D8 en elftal wedstrijden verschillen.
- Weet wie je fluit. Kinderen van 6 jaar zitten in een heel andere fase van ontwikkeling dan jonge mensen van 16.
- Hoe je fluit, bepaal je daarom op basis van het niveau van de spelers, de omstandigheden, en zelfs het belang van de wedstrijd.
- Begeleid als het kan, leid als het moet.
- Spelplezier en (te) veel onderbrekingen gaan niet samen.
- Je hebt een voorbeeldfunctie dus gedraag je sportief, niet alleen in het veld maar ook daarbuiten.
- Geef waar mogelijk een compliment voor goed spel.
- Wees objectief en beleefd bij het constateren van fouten maar wel duidelijk en beslist.
- Bestraf onsportief gedrag zodat het niet loont.
- Toon je inzet! Als je er toch bent, kan je net zo goed je best doen. In de hoofdklasse lopen scheidsrechters zo'n 9 km per wedstrijd!
- Voor de jongste jeugd, tot en met D8, geldt dat meedoen en leren hockeyen veel belangrijker is dan winnen. Als een partij veel sterker is, fluit je voor hen strenger en voer je zo nodig aanvullende regels in.

Tenslotte, voor spelers, coaches, ouders en fans langs de zijlijn: steun de scheidsrechters!

Gedragsregel 1: wij behandelen elkaar én bezoekers met respect

Onderling respect is het fundament van een bloeiend verenigingsleven. Voor discriminatie is geen plaats binnen de vereniging. Een omgeving waarin de omgangsvormen respectvol zijn leidt tot een gevoel van geborgenheid.

De commissie geeft bij aanvang van het seizoen een instructie over gewenst gedrag aan trainers en coaches en beoordelen gedurende het jaar de omgang van alle trainers en coaches met leden.

Er bestaat een lage drempel om niet respectvol gedrag aan de orde te stellen. Dit kan in de lijn (trainer of coach), bij de commissie (email), het bestuur of bij de vertrouwenspersoon.

We willen graag dat onze leden respect hebben voor elkaar, voor onze vrijwilligers en voor onze bezoekers. Deze bezoekers zijn spelers en supporters van andere verenigingen en natuurlijk ook scheidsrechters. Dat betekent dat we iemand niet beoordelen op uiterlijk, afkomst of seksuele geaardheid, maar dat we iedereen een gelijke kans geven om te laten zien wie hij of zij is.

Respect betekent voor ons ook:

- coaches die elkaar succes wensen voor de wedstrijd.
- supporters die vóór Westerduiven zijn en niet tegen de andere partij of tegen de scheidsrechters.
- coaches en spelers die elkaar en de scheidsrechters een hand geven na de wedstrijd (ook na een minder prettige wedstrijd of verlies).
- samen met de tegenstander iets drinken na de wedstrijd.
- vragen of je kunt helpen als je wat langer moet wachten bij de bar.

Wat doe jij...

- wanneer de scheidsrechter een foute beslissing neemt??
- wanneer de spelers uit je team respectloos over de tegenstander of de scheidsrechters praten??
- wat doe jij als je hoort of ziet dat iemand gepest of gediscrimineerd wordt??
- wat doe jij als jouw supporters de scheidsrechter of de tegenstander de huid vol schelden?

Hoe jij in bovenstaande gevallen handelt, kan en moet een voorbeeld zijn voor anderen!

Gedragsregel 2: wij plegen geen diefstal of vernielingen

Natuurlijk niet...! Dit is een open deur. Maar denk ook eens hier aan:

- Ga je de bal halen die je over het hek hebt geslagen?
- Als je een bal vindt, doe je die dan in de ton in de hal van het clubhuis?
- Ben je zuinig op je keepersspullen?
- Loop je niet door de plantenvakken? Klim je niet op/over hekken die hier misschien kapot van gaan?
- Breng je gevonden voorwerpen naar de bar? Vallen er geen andere fietsen om als jij je eigen fiets parkeert of weer meeneemt?
- Als je achter de bar staat, reken je dan echt alles af wat je af moet rekenen? Heeft onze accommodatie niet te lijden onder jouw frustratie na een waardeloze wedstrijd?...

Misschien kun je dit rijtje zelf nog aanvullen.

Gedragsregel 3: wij praten met elkaar en niet over elkaar

Uiteraard kunnen mensen fouten maken en meningen over de te volgen koers of tactiek kunnen verschillen. Maar als je echt wilt bijdragen aan een oplossing dan ga je naar de persoon die verantwoordelijk is voor het betreffende onderwerp. Dit kan een commissielid zijn, maar ook de coach of trainer van je team of het team van je kind.

Mocht je niet weten tot wie je je moet wenden of vind je geen gehoor dan is er ook nog de vertrouwenspersoon. Deze kan dit onder de aandacht brengen bij de juiste persoon.

Hockey is een teamsport. Het plezier en de prestaties worden ook in dit verband beter als de spelers en begeleiding met elkaar praten en niet over elkaar. Opbouwende kritiek en discussies zijn een teken van betrokkenheid en houden ons allemaal scherp. Dit levert echter alleen wat op wanneer de betreffende of verantwoordelijke persoon hierbij betrokken is of wordt, zodat die er ook wat mee kan doen.

Gedragsregel 4: wij laten de kleedkamers, de velden en het clubhuis netjes achter

Wij hebben een van de fraaiste accommodaties van de hele regio. Dat willen wij graag zo houden.

Overal staan afvalbakken. Deze staan er uiteraard niet voor niks. Een groot deel van het afval belandt hier dan ook in.

Toch worden er elke week ook nog heel veel lege flesjes, dopjes en papertjes gevonden in de kleedkamers, in het clubhuis, op het terras, in de dug-outs en rond de velden. Behalve dat het elke week weer een hoop werk oplevert is het ook geen leuk gezicht voor alle gebruikers van ons complex.

Daarom werken wij allemaal mee om ons complex schoon te houden:

- Kijk dus even om als je gespeeld of getraind hebt. Laat je de dug-out netjes achter?
- Kijk dus even om als je wegloopt na de 'derde helft' op het terras of in het clubhuis. Alle kratten, glazen en flesjes even naar de bar gebracht?
- Kijk dus even om als je na het douchen de kleedkamer uitloopt. Heb je je eigen afval in de afvalbak gedaan?
- Kijk dus even om als je gehockeyd hebt. Is er afval achter gelaten op of rond de baan?
- En zie je achtergelaten 'rotzooi' van een ander, spreek die ander erop aan of neem het zelf even mee.

Nog een paar voorbeelden...

- Scherven...? Veger en blik kun je even bij de bar halen!
- Afvalbak vol...? Meldt dit bij de bar en als je even de tijd hebt kun je er gelijk zelf een nieuwe in doen.
- Achtergebleven kleding of materiaal? Breng het naar de Commissaris van de Dag. Deze zal het opbergen en als het niet dezelfde dag wordt opgehaald er melding van doen op de website.

Als wij ons hiernaar gedragen zullen wij nog lang genieten van ons clubhuis!

Beleid tegen discriminatie en (seksuele) intimidatie

Onder het kopje normen en waarden valt ook de bestrijding van seksuele intimidatie en discriminatie. Talloze voorbeelden zijn er op te noemen, van kleine opmerkingen tot ernstigere zaken. Het staat buiten kijf dat elke vorm van discriminerend en/of seksueel gedrag in welke vorm dan ook, dat als ongewenst of opgedrongen wordt ervaren door de ontvanger, niet tolerabel is. MHC de Westerduiven streeft een veilig sportklimaat na, waarbij de sporters en medewerkers zich lichamelijk en geestelijk goed voelen.

Met betrekking tot seksuele intimidatie heeft de vereniging dit preventieve beleid opgesteld, waarmee risico's beperkt kunnen worden. Discriminatie en met name discriminerende en seksistische opmerkingen langs of op de velden moeten aangepakt worden. Degenen die dergelijke opmerkingen maken, zullen worden aangesproken op hun gedrag. Dat kan ad hoc door leden van het bestuur die het toevallig horen en de club beschaafd willen houden, maar ook via de vertrouwenspersoon.

Preventief beleid

Het preventiebeleid is gericht op het beïnvloeden van de risicofactoren, zoals een situatie waarin vrouwen de minderheid zijn of intensieve één-op-één relaties tussen sporter en trainer. MHC de Westerduiven wil een cultuur creëren waarin mensen respectvol met elkaar omgaan. Elk lid of bezoeker van de vereniging moet normen als gelijkwaardigheid en veiligheid hoog in het vaandel hebben staan. Daarnaast is een 'open' sfeer belangrijk, zodat moeilijkheden ook bespreekbaar zijn en serieus genomen worden.

Met betrekking tot voorkoming van seksuele intimidatie en misbruik, wordt aandacht besteed aan de volgende punten:

1. Het bewustmaken van potentiële plegers, zodat diegenen die zich niet van het risico van te grote afhankelijkheid bewust zijn (en in één-op-één relatie werken), niet de fout ingaan maar bijvoorbeeld meer mensen rond de sportbeoefening betrekken.
2. Het maken van afspraken over toezicht en begeleiding met trainers en begeleiders.
3. De sociale veiligheid van de accommodatie.
4. Extra aandacht voor de groepen die relatief gezien 'meer' risico lopen dan andere groepen, zoals jonge sporters in de tienerleeftijd die intensief en ambitieus met hun sport bezig zijn.

De vertrouwenspersoon bij MHC de Westerduiven

MHC de Westerduiven is voornemens om halverwege 2012 een vertrouwenspersoon aan te stellen. Deze persoon is bekend binnen de hockeyclub, kent de sportwereld en is geschoold om vertrouwenswerk te doen. De vertrouwenspersoon luistert naar klachten en problemen, gaat na of bemiddeling of informele afhandeling van de klacht wenselijk en mogelijk is, bepaalt in samenspraak met de hulpvrager de te ondernemen stappen, verwijst door naar hulpverlening, ondersteunt klager bij het indienen van een klacht bij het bevoegd gezag of het doen van aangifte bij justitie en verleent nazorg. Indien een slachtoffer behoefte heeft

aan een vertrouwelijk gesprek buiten de eigen vereniging kan er contact opgenomen worden met de 808 Telefonische Hulpdiensten (24 uur per dag op 0900-2025590 of via regionaal nummer) of met de Kindertelefoon (elke dag tussen 2 en 8 uur op 0800-0432).

Bij ernstigere zaken kan de vertrouwenspersoon advies geven aan het slachtoffer over eventueel te volgen stappen. Het slachtoffer moet duidelijk gemaakt worden wat het verschil is tussen het melden van het voorval en het doen van aangifte. Melding kan door een ander gedaan worden (bv bestuur) op anonieme basis, waardoor politie onderzoek en strafrechtelijke vervolging achterwege blijven. Dit kan van belang zijn wanneer er meer klachten over de verdachte zijn binnengekomen. Aangifte kan alleen door het slachtoffer zelf worden gedaan. Hierbij wordt een proces-verbaal opgemaakt en zal de politie op zoek gaan naar bewijzen. De officier van justitie bepaalt op grond van die bewijzen of de verdachte moet voorkomen.

Mocht het een ernstig voorval betreffen dan kan het beste melding cq aangifte bij de politie worden gedaan en een klacht worden ingediend bij de tuchtcommissie van de KNHB. Het betreft immers het vermoeden van een strafbaar feit, waarvan men het onderzoek naar en de afhandeling van beter kan overlaten aan politie. De sportbond kan vervolgens de pleger een sanctie opleggen, bijvoorbeeld een verbod voor bepaalde tijd om als trainer te werken.

Gedragregels Seksuele intimidatie

De gedragsregels ter preventie van seksuele intimidatie in de sport

1. De begeleider (coach, trainer, wedstrijdfunctionaris) moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt (om te bewegen).

De sporter moet als mens worden gerespecteerd. Er mag geen onderscheid worden gemaakt naar of nadruk worden gelegd op godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, nationaliteit, seksuele gerichtheid, culturele achtergrond, leeftijd, lichamelijke kenmerken of burgerlijke staat. Dat betekent dat de sporter zich zowel tijdens het sporten maar ook daarbuiten, bijvoorbeeld in de kleedruimtes, veilig moet voelen en het gevoel moet hebben dat hij zich - letterlijk - vrij kan bewegen.

2. De begeleider onthoudt zich ervan de sporter te bejegenen op een wijze die de sporter in zijn waardigheid aantast, én verder in het privéleven van de sporter door te dringen dan nodig is voor het gezamenlijk gestelde doel.

Hierbij gaat het erom dat de begeleider niet onnodig binnendringt in het privéleven van de sporter, bijvoorbeeld door er vragen over te stellen, afspraken te maken, contact op te nemen enzovoort.

3. De begeleider onthoudt zich van elke vorm van seksueel (machts)misbruik of seksuele intimidatie tegenover de sporter.

De begeleider mag zijn specifieke situatie en relatie niet gebruiken voor doeleinden ten eigen nutte die in strijd zijn met zijn verantwoordelijkheid voor de sporter of die de grenzen van de relatie overschrijden.

Grensoverschrijdend kan bijvoorbeeld zijn:

- bevrediging van eigen seksuele en/of agressieve verlangens;
- een seksueel/erotisch geladen sfeer scheppen;
- de sporter op een niet-functionele wijze bekijken, waarbij de ogen gericht zijn op de geslachtskenmerken;
- met seksueel gedrag ingaan op verliefde gevoelens, seksuele verlangens of fantasieën van de sporter;
- vormen van aanranding;
- exhibitioneren.

In de (professionele) relatie met de sporter kunnen bij beide gevoelens ontstaan die zich niet verhouden met de relatie tot het trainen, begeleiden en dergelijke. Deze gevoelens kunnen bijvoorbeeld zijn: verliefdheid, afkeer of agressie.

Beide partijen moeten alert zijn op deze gevoelens. De begeleider moet - zelfs als de sporter

dat verlangt of daartoe uitnodigt - dan ook niet metterdaad ingaan op seksuele en/of al dan niet agressieve toenaderingspogingen, dan wel dergelijke toenaderingspogingen zelf ondernemen. Seksuele handelingen en (geforceerde) seksuele relaties tussen begeleider en sporter worden zeer sterk afgeraden.

Door partijen moeten zo snel mogelijk maatregelen worden genomen om te voorkomen dat deze 'relatie' zich in welke vorm dan ook ontwikkelt. Hierbij kan gedacht worden aan verbreking van één van de twee verhoudingen: de seksuele relatie of de begeleidingsrelatie.

4. Seksuele handelingen en seksuele relaties tussen de begeleider en de jeugdige sporter tot zestien jaar zijn onder geen beding geoorloofd en worden beschouwd als seksueel misbruik.

Tussen volwassenen en jeugdigen is sprake van een natuurlijk overwicht. Het natuurlijke overwicht van de 'dader' en angst voor de gevolgen maken het vele malen moeilijker om hem 'lik op stuk' te geven bij ongewenst gedrag.

Al dan niet jeugdige sporters die op het moment zelf wel positief staan tegenover seksueel contact, bijvoorbeeld omdat zij verliefd zijn op de begeleider, realiseren zich vaak pas achteraf dat bij het gebeurde vele vraagtekens zijn te plaatsen. Veelal blijkt dan dat hun eventuele instemming op dat moment niet 'echt' was.

5. De begeleider mag de sporter niet op een zodanige wijze aanraken dat de sporter en/of de begeleider deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten.

Uitgangspunt is dat de sporter het als seksueel intimiderend ervaart. Dit kan bijvoorbeeld zijn:

- bij begroeten of afscheid nemen te lang de hand vasthouden;
- iemand naar je toe trekken om te kussen;
- zich tegen de sporter aandrukken;
- andere ongewenste aanrakingen.

De begeleider dient ervoor te zorgen dat daar waar lichamelijk contact noodzakelijk en functioneel is voor de sportbeoefening, dit contact of deze aanrakingen nooit verkeert - in de zin van seksueel intimiderend - kan worden geïnterpreteerd.

6. De begeleider onthoudt zich van seksueel getinte verbale intimiteiten.

Hierbij kan worden gedacht aan:

- seksueel getinte opmerkingen en insinuaties, zoals grove taal en schuine moppen, onder het mom van 'dat moet kunnen';
- het stellen van niet-functionele vragen - vaak onnodig in detail - over het seksleven van de sporter, bijvoorbeeld over masturbatie, frequentie en vormen van vrijen.

7. De begeleider zal tijdens training en wedstrijden gereserveerd en met respect omgaan met de sporter en de ruimten waarin de sporter zich bevindt, zoals de kleedkamer.

Gereserveerd en met respect omgaan met de sporter betekent bijvoorbeeld dat:

- de begeleider en de sporter bij voorkeur niet met z'n tweeën op reis gaan (Uit-wedstrijd), maar met bijvoorbeeld een extra begeleider of meerdere sporters;
- de sporter bij voorkeur niet alleen thuis bij de begeleider wordt ontvangen.

Gereserveerd en met respect omgaan met de ruimtes waarin de sporter zich kan bevinden, betekent dat de sporter zich daar veilig moet voelen, zijn privacy gewaarborgd is en sociale controle niet is uitgesloten.

Hierbij kan onder andere worden gedacht aan:

- niet zonder aankondiging de kleedkamer betreden;
- de deur open laten staan na het binnentreden, tenzij duidelijk is dat beiden behoefte hebben aan een zekere privacy;
- gesprekken dan wel overleg met de sporter niet in de kleedkamer houden, maar in een niet-Intieme ruimte. Een uitzondering wordt uiteraard gemaakt voor het coachen tijdens wedstrijden; dan is het veelal noodzakelijk zich ergens rustig terug te trekken.

8. De begeleider heeft de plicht de sporter te beschermen tegen schade en (machts)misbruik als gevolg van seksuele intimidatie.

Daar waar bekend of geregeld is wie de belangen van de (jeugdige) sporter behartigt, is de begeleider verplicht met deze personen of instanties samen te werken opdat zij hun werk goed kunnen uitoefenen.

Binnen zijn mogelijkheden heeft de begeleider de verantwoordelijkheid voor de veiligheid en het welzijn van de sporter. De begeleider zal de daarvoor redelijke en noodzakelijke maatregelen moeten nemen ter voorkoming van lichamelijke en geestelijke schade en misbruik, veroorzaakt door seksuele intimidatie.

De begeleider zal feiten van vertrouwelijke aard, aan hem toevertrouwd, te allen tijde dienen te respecteren. Er zullen slechts mededelingen aan derden worden gedaan - indien enigszins mogelijk in overleg met de sporter - wanneer de begeleider ervan overtuigd is dat de belangen van de sporter of zijn omgeving hiermee zullen zijn gediend.

9. De begeleider zal de sporter geen (im)materiële vergoedingen geven met de kennelijke bedoeling tegenprestaties te vragen.

De begeleider aanvaardt ook geen financiële beloning of geschenken van de sporter die in onevenredige verhouding staan tot de gebruikelijke dan wel afgesproken honorering. Door vergoedingen dreigen de objectiviteit van het handelen en de onafhankelijke positie van de

begeleider dan wel de sporter in het gedrang te komen. Hierdoor kan een voedingsbodem ontstaan voor seksuele intimidatie en seksueel misbruik.

10. De begeleider zal er actief op toezien dat deze regels door iedereen die betrokken is bij de sporter worden nageleefd.

Indien hij gedrag signaleert dat niet in overeenstemming is met deze regels zal hij de betreffende persoon daarop aanspreken. De begeleider heeft een voorbeeldfunctie. Hij zal maatregelen moeten nemen op het moment dat hij grensoverschrijdend gedrag constateert.

In eerste instantie dient hij de betreffende persoon erop aan te spreken. In tweede instantie het bestuur van MHC de Westerduiven. De sporter zal ook geholpen moeten worden. De begeleider kan hem bijvoorbeeld verwijzen naar de vertrouwenspersoon of hem helpen een klacht in te dienen.

11. In die gevallen waarin de gedragsregels niet (direct) voorzien, ligt het binnen de verantwoordelijkheid van de begeleider in de geest hiervan te handelen.

Dit betekent dat de begeleider ook alert moet zijn op gedragingen die niet direct seksueel intimiderend zijn, maar wel als grensoverschrijdend worden ervaren. Ook in dit geval dienen door hem passende maatregelen te worden genomen, zoals het aanspreken van de betreffende persoon

Hoe te handelen bij overschrijding van de regels?

Indien grensoverschrijdend gedrag wordt gesignaleerd, worden de volgende acties ondernomen:

- De betreffende persoon wordt op zijn/haar gedrag aangesproken.
- Het bestuur van de vereniging wordt ingelicht (in overleg met het slachtoffer).
- Er wordt een officiële klacht ingediend bij het bevoegde bestuur van de vereniging (in overleg met het slachtoffer).
- Er wordt aangifte gedaan bij de politie (in overleg met het slachtoffer) indien er een strafbaar feit is gepleegd.
- Het slachtoffer wordt gewezen op het NOC*NSF meldpunt seksuele intimidatie in de sport en op de mogelijkheid van het krijgen van ondersteuning van de NOC*NSF vertrouwenspersonen.